

**Wet van,
houdende regels betreffende de invoering,
heffing en invordering van districtsbelastingen
(Algemene Wet Districtsbelastingen)**

ONTWERP

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, - dat in het kader van de financiële en fiscale regionale decentralisatie - het wenselijk is regels vast te stellen inzake de invoering, heffing en invordering van districtsbelastingen.

Heeft, de Staatraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**Hoofdstuk I
Algemene Bepalingen**

**Artikel 1
Werkingsfeer**

1. Deze wet regelt de invoering, de heffing en de invordering van districtsbelastingen.
2. Deze wet is van toepassing op alle districten in Suriname.

**Artikel 2
Definities**

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. district : een bestuursgebied, waarvan de grenzen bij wet, regelende de districtenindeling, zijn vastgesteld;
- b. districtsbelastingen: belastingen, heffingen, rechten en boetes die krachtens deze wet zijn ingevoerd en worden geheven of opgelegd en ingevorderd;

- c. districtsinspecteur: ambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen;
- d. districtsontvanger: ambtenaar belast met de zorg voor de ontvangsten, casu quo uitgaven van districtsbelastingen;
- e. districtsdeurwaarder: ambtenaar belast met het doen van aanmaningen, exploiten en executies van de districtsbelastingen;
- f. belastingverordening: een districtsverordening waarbij door de Districtsraad een districtsbelasting wordt ingevoerd, gewijzigd of ingetrokken.
- g. Raad: de Raad van Beroep als bedoeld in artikel 40.

Artikel 3

Districtsbelastingkantoren

1. Elk district heeft een belastingkantoor.
2. Het districtsbelastingkantoor draagt zorg voor de heffing en invordering van alle districtsbelastingen en de administratie daarvan.
3. Het districtsbelastingkantoor staat onder leiding van de districtsadministrateur van het desbetreffende district.
4. Op het districtsbelastingkantoor zijn ambtenaren tewerkgesteld die afzonderlijk belast zijn met de heffing (de districtsinspecteur), de invordering (de districtsontvanger) en de gedwongen invordering (de districtsdeurwaarder) van districtsbelastingen.

Hoofdstuk II

Invoering van districtsbelastingen

Artikel 4

Wettelijke grondslag

Er worden geen andere belastingen door districten geheven dan die welke in deze wet hun grondslag vinden.

Artikel 5

Inhoud belastingverordening

1. Een belastingverordening vermeldt, in de daartoe aanleiding gevende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp van de belasting, het belastbare feit, de heffingsmaatstaf, het tarief, het tijdstip van ingang en beëindiging van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.
2. Districtsbelastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven, met dien verstande dat het bedrag van een districtsbelasting niet afhankelijk mag worden gesteld van inkomen, winst of vermogen.
3. De Districtsraad stelt nadere voorschriften vast ter uitvoering van een belastingverordening.

Artikel 6

Heffing op genot van gebouwen

1. Districten mogen een heffing toepassen ter zake van het genot van binnen het district gelegen gebouwen.
2. De heffing wordt berekend naar een tarief per vierkante meter oppervlakte van de gebouwen.
3. De heffing wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Artikel 7

Heffing op waardevermeerdering

1. Districten mogen middels een heffing op waardevermeerdering de kosten van in het district tot stand te brengen of tot stand gebrachte voorzieningen, indien deze niet reeds krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, verhalen op degenen van wie onroerende goederen ten opzichte van andere in het district gelegen onroerende zaken meer in waarde toenemen.
2. De heffing kan worden ingevoerd vanwege voorzieningen betreffende de aanleg en verbetering van riolerings- en afvoersystemen, de aanleg, verbreding en verbetering van binnenwegen, de aanleg en verbetering van drinkwatersystemen en de aanleg en verbetering van elektriciteitsvoorziening en straatverlichting.

3. De heffing wordt geheven bij wege van aanslag.

Artikel 8

Belastingen ter zake van het houden van openbare gemakkelijkheden

Districten mogen ter zake van het houden van openbare gemakkelijkheden - waaronder wordt verstaan alle voordrachten, vertoningen, voorstellingen of uitvoeringen en alle bijeenkomsten, onverschillig van welk aard of benaming, zo afzonderlijk als verenigd waartoe aan het publiek, tegen betaling toegang wordt verleend – belasting heffen.

Artikel 9

Rechten wegens gebruik van goederen en het genot van diensten

Districten mogen rechten heffen ter zake van:

- a. het gebruik overeenkomstig de bestemming, van voor de openbare dienst bestemde overheids- en districtsbezittingen of van openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij het district in beheer of in onderhoud zijn:
- b. het genot van door of vanwege het district verstrekte diensten.

Artikel 10

Boetes

Districten mogen boetes opleggen ter zake het overtreden van:

- a. de Zondagsrustwet (G.B. 1908 no.42, geldende tekst G.B. 1944 no.65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no.6):
- b. de Wet op drankhuizen en huizen van openbare gemakkelijkheden (G.B. 1872 no. 1, geldende tekst G.B. 1944 no.64, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1947 no.1).

Artikel 11

Nadere regelingen

Bij of krachtens staatsbesluit kunnen inzake de districtsbelastingen nadere regels worden gegeven.

Hoofdstuk III

Heffing van districtsbelastingen

Artikel 12

De districtsinspecteurs

In elk district belast de Districtsraad een districtsinspecteur met de heffing van districtsbelastingen.

Artikel 13

Aangifte

1. De districtsinspecteur zal degene die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig is, uitnodigen tot het doen van aangifte.
2. Degene die een daartoe strekkend verzoek doet bij de districtsinspecteur, wordt in elk geval uitgenodigd tot het doen van aangifte.
3. Bij districtsverordening worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot de wijze waarop het uitnodigen tot het doen van aangifte geschiedt.
4. Een ieder die is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is verplicht aangifte te doen door:
 - a. de in de uitnodiging gevraagde gegevens duidelijk en zonder voorbehoud, bij districtsverordening te bepalen wijze in te vullen; en
 - b. op de bij districtsverordening te bepalen wijze, in te leveren.

Artikel 14

Wijzen van heffing

1. Districtsbelastingen kunnen worden geheven bij wege van:
 - a. Aanslag;
 - b. voldoening op aangifte;
 - c. op andere wijze.
2. Indien de districtsbelastingen op andere wijze worden geheven, wordt bij districtsverordening de wijze bepaald waarop dit geschiedt.

Artikel 15

Heffing bij wege van aanslag

1. De vaststelling van een belastingaanslag geschiedt door het ter zake daarvan opmaken van een aanslagbiljet door de districtsinspecteur.
2. De districtsinspecteur stelt het aanslagbiljet ter invordering van de daaruit blijkende belastingaanslag ter hand aan de districtsontvanger.

Artikel 16

Navordering

De districtsinspecteur heeft de bevoegdheid om, indien mocht blijken dat er bij heffing van belasting bij wege van aanslag te weinig belasting is geheven, de te weinig geheven belasting bij wege van een navorderingsaanslag na te vorderen.

Artikel 17

Heffing bij wege van voldoening op aangifte

1. In de gevallen waarin de wet voldoening van in een tijdvak verschuldigd geworden belasting op aangifte voorschrijft, is de belastingplichtige verplicht de belasting binnen 60 (zestig) dagen na het einde van dat tijdvak overeenkomstig de aangifte bij de districtsontvanger te voldoen.
2. Ook in de gevallen waarbij de wet wel voldoening van een verschuldigd geworden belasting op aangifte voorschrijft, maar niet binnen een specifiek tijdvak, is de

belastingplichtige verplicht de belasting binnen 60 (zestig) dagen overeenkomstig de aangifte bij de districtsontvanger te voldoen.

3. Bij districtsverordening kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de duur van een tijdvak als bedoeld in lid 1 van dit artikel alsmede met betrekking tot de verlening van uitstel van betaling.

Artikel 18

Naheffing

1. Indien de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan geheel of gedeeltelijk niet betaald is, kan de districtsinspecteur de te weinig geheven belasting bij wege van naheffingsaanslag heffen.
2. Tot geheel of gedeeltelijk niet betaald zijn, wordt ook gerekend de gevallen waarbij ten onrechte, of tot een te hoog bedrag vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting, dan wel teruggaaf van belasting, aangevraagd ingevolge de wet, is gegeven.

Artikel 19

Bezwaar

1. De aangeslagene die bezwaar heeft tegen een ingevolge de artikelen 15, 16 en 18 opgelegde aanslag kan binnen 60 (zestig) dagen nadat het aanslagbiljet aan betrokkene is uitgereikt, een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de districtsinspecteur.
2. De districtsinspecteur beslist, na betrokkene in de gelegenheid te hebben gesteld zijn bezwaren mondeling of schriftelijk toe te lichten, bij wijze van uitspraak binnen een termijn van 60 (zestig) dagen; deze uitspraak is met redenen omkleed.

Artikel 20

Beroep

Tegen de uitspraak als bedoeld in artikel 19 lid 2 kan betrokkene binnen [] dagen nadat deze uitspraak aan hem is uitgereikt in beroep komen bij de in artikel 40 bedoelde Raad.

Artikel 21

Bezwaar en beroep bij voldoening op aangifte

De voldoening op aangifte van een bedrag als belasting wordt voor de mogelijkheid van bezwaar en beroep gelijkgesteld met een opgelegde aanslag van de districtsinspecteur. De wettelijke voorschriften inzake bezwaar en beroep tegen zodanige aanslag zijn van overeenkomstige toepassing, voor zover de aard van de voldoening zich daartegen niet verzet.

Artikel 22

Nadere regelingen betreffende heffing van districtsbelastingen

Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere regels inzake de heffing van districtsbelastingen worden gegeven.

Hoofdstuk IV

Invordering van districtsbelastingen

Artikel 23

De districtsontvangers

1. In elk district belast de Districtsraad een districtsontvanger.
2. Naast de bevoegdheden die de districtsontvanger heeft ingevolge deze wet, beschikt hij ook over de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling.
3. In alle rechtsgedingen voortvloeiende uit de uitoefening van zijn taak treedt de districtsontvanger als zodanig in rechte op.
4. Met de deurwaarderswerkzaamheden bij het districtsbelastingkantoor is een specifiek daartoe door de districtsraad aangewezen districtsdeurwaarder belast.

Artikel 24

Toerekening

1. De toerekening van de betalingen geschiedt achtereenvolgens aan:
 - a. de kosten;
 - b. de rente;
 - c. de aanslag.
2. Toerekening van betalingen op een aanslag geschiedt naar evenredigheid aan de enkelvoudige belasting en aan de in de belasting begrepen verhoging.

Artikel 25

Bekendmaking aanslagbiljet

1. De districtsontvanger maakt de belastingaanslag bekend aan de belastingplichtige door uitreiking van het opgemaakte aanslagbiljet.
2. Een aanslag is door de belastingschuldige in zijn geheel verschuldigd en het verschuldigde dient bij de kassa van het districtsbelastingkantoor te worden voldaan of door middel van overmaking op de specifieke bankrekening van het districtsbelastingkantoor.

Artikel 26

Aanslag invorderbaar

1. Een belastingaanslag is invorderbaar 2 (twee) maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepschrift inzake een aanslag.

Artikel 27

Onmiddellijke invorderbaarheid

Een belastingaanslag is terstond en tot het volle bedrag invorderbaar, indien:

- a. de belastingschuldige in staat van faillissement is verklaard;

- b. naar het oordeel van de districtsontvanger, het vermoeden bestaat dat goederen van de belastingschuldige voor verhaal door de districtsontvanger zullen worden verduisterd;
- c. de belastingschuldige het betreffende district metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats buiten het betreffende district;
- d. de belastingschuldige buiten het betreffende district woont of gevestigd is dan wel in het betreffende district geen vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft en naar het oordeel van de districtsontvanger, gegronde vrees bestaat dat de belangschuld niet kan worden verhaald;
- e. op goederen waarop een belangschuld van de belastingplichtige kan worden verhaald beslag is gelegd;
- f. goederen van de belastingschuldige worden verkocht tengevolge van een beslaglegging namens derden;
- g. ten laste van de belastingschuldige een vordering wordt gedaan als bedoeld in artikel 18, tenzij hij aannemelijk maakt dat de belastingenschuld kan worden verhaald;
- h. de aanslag is opgelegd in verband met het niet of slechts gedeeltelijke betalen van de belasting als gevolg van opzet of grove schuld.

Artikel 28

Aanmaning

Indien de belastingschuldige een aanslag niet binnen de gestelde termijnen betaalt, maant de districtsontvanger hem schriftelijk aan om alsnog binnen dertig (30) dagen na dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de belastingschuldige anders door de middelen bij de wet bepaald tot betaling zal worden gedwongen. De aanmaning kan betrekking hebben op verschillende aanslagen.

Artikel 29

Dwangbevel

Indien de belastingschuldige na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de belasting geschieden bij wege van een door de districtsontvanger uit te vaardigen dwangbevel. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende aanslagen.

Artikel 30

Betekening dwangbevel

De betekening van het dwangbevel geschiedt overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de betekening van dagvaardingen.

Artikel 31

Executoriale titel

Het dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden ten uitvoer gelegd.

Artikel 32

Verzet

De belastingplichtige kan tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel in verzet komen bij de rechter die bevoegd is kennis te nemen van geschillen over de schuldvordering waarvoor het dwangbevel ten uitvoer kan worden gelegd.

Artikel 33

Verhaalsrechten

1. Het district heeft voor alle door haar geheven belastingen een voorrecht op alle goederen van de belastingschuldige.
2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van de artikelen 1169 lid 1 en 1179 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek voor zover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het voorrecht geldt echter niet boven pand en hypotheek. Deze rang blijft behouden in geval van faillissement van de belastingschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagneming heeft plaatsgevonden.

Artikel 34

Verrekening

1. Met betrekking tot de districtsbelastingen is verrekening ingevolge afdeling 4 van titel IV van boek drie van het Burgerlijk Wetboek niet mogelijk.
2. De districtsontvanger is ten aanzien van de belastingschuldige bevoegd aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen ter zake van de districtbelastingen met elkaar te verrekenen.

Artikel 35

Uitstel van betaling

1. De districtsontvanger kan onder door hem te stellen voorwaarden schriftelijk, voor een bepaalde tijd, uitstel van betaling verlenen.
2. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

Artikel 36

Rente

1. Bij overschrijding van de voor de aanslag geldende enige of laatste termijn wordt aan de belastingschuldige rente in rekening gebracht over het op de aanslag openstaande bedrag, met dien verstande dat voor het gehele tijdvak waarover de rente wordt berekend dit bedrag wordt verlaagd ingeval de aanslag wordt verminderd.
2. Het rentepercentage dat volgens de wet in het algemeen geldt bij vertraging in de voldoening van een geldschuld is van toepassing.

Artikel 37

Kwijtschelding

De Districtraad kan bij districtsverordening regels stellen krachtens welke door degene die met het invorderen van districtsbelastingen is belast, aan de belastingschuldigen die niet in staat zijn anders dan met buitengewoon bezwaar, een aanslag te voldoen, geheel of gedeeltelijk kwijtschelding kan worden verleend.

Artikel 38

Verjaring

Het recht tot dwanginvordering alsmede het recht tot verrekening met betrekking tot een aanslag verjaren door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop die aanslag geheel invorderbaar is dan wel, indien zulks tot een later tijdstip leidt, vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop de laatste akte vervolging ter zake van die aanslag aan de belastingschuldige is betekend.

Artikel 39

Aansprakelijkheid

1. De bepalingen van dit artikel laten, behoudens voor zover anders is vermeld, onverlet het bepaalde met betrekking tot de aansprakelijkheid in enige andere wettelijke regeling.
2. De bepalingen van dit artikel strekken zich niet uit tot in de belasting begrepen verhogingen, rente en kosten, tenzij het belopen daarvan aan de aansprakelijke verweten kan worden.
3. In afwijking van andere wettelijke regelingen is hoofdelijk aansprakelijk voor belastingen, verschuldigd door:
 - a. lichamen zonder rechtspersoonlijkheid of een rechtspersoonlijkheid bezittende lichaam dat niet volledig rechtsbevoegd is: ieder van de bestuurders;
 - b. een niet in Suriname gevestigd lichaam: de leider van zijn vaste inrichting in Suriname dan wel in Suriname wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger tenzij deze aantoont dat het niet aan hem te wijten is dat de belasting niet is voldaan;
 - c. een lichaam dat is ontbonden: ieder van de met de vereffening belaste personen – met uitzondering van de door de rechter benoemde vereffenaar -, behoudens voor zover zij aantonen dat het niet voldoen van de belastingschuld niet aan hen te wijten is.
4. Voor de toepassing van lid 3 van dit artikel wordt als bestuurder aangemerkt de volledig aansprakelijke vennoot van een maat- of vennootschap.

5. Voor de toepassing van lid 3 wordt ingeval een bestuurder van een lichaam zelf een lichaam is, onder bestuurder mede verstaan ieder van de bestuurders van het laatstbedoeld lichaam.

Hoofstuk V

De Raad van beroep in zaken betreffende districtsbelastingen.

Artikel 40

Algemene bepalingen

1. Er is een Raad voor beroep in zaken betreffende districtsbelastingen.
2. De Raad neemt kennis van alle gevallen waarin beroep wordt aangetekend tegen een aanslag van een districtsinspecteur.
3. De Raad beslist in hoogste instantie over de hoegrootheid van de aanslag.

Artikel 41

Samenstelling

1. De Raad is samengesteld uit 3 (drie) leden en 3 (drie) plaatsvervangende leden, waaronder een voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter, die allen door de President worden benoemd en ontslagen.
2. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter zijn Districtscommissarissen, een lid en diens plaatsvervangend lid zijn de districtsinspecteurs van de verschillende districten en een lid en diens plaatsvervangend lid zijn leden van de Districtsraden.
3. De voorzitter, plaatsvervangend voorzitter en de overige leden worden benoemd voor een periode van 2 (twee) jaren en zijn terstond herbenoembaar voor de periode van 2 (twee) jaren.
4. De President benoemt tevens een secretaris van de Raad. Deze heeft slechts een adviserende stem.

Artikel 42

Procedure

1. Het beroep bij de Raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift
2. De Raad behandelt alle zaken in Kamer samenstelling, bestaande uit de voorzitter en twee leden.
3. Bij de behandeling en beslissing van een zaak van een bepaald district mogen leden van de Raad die in dat district een functie bekleden, geen deel uitmaken van die Kamer.
4. Elk ingekomen beroepschrift wordt binnen 7 (zeven) dagen na ontvangst door de secretaris van de Raad gezonden naar de districtsinspecteur die de betreffende aanslag heeft opgelegd.
5. Binnen 30 dagen na ontvangst van het beroepschrift worden, op plaats en tijdstip door de Voorzitter bepaald, degene die het beroep heeft ingesteld en de districtsinspecteur, die de betreffende aanslag heeft opgelegd, in de gelegenheid gesteld om de Raad inlichtingen te verschaffen en hun respectieve standpunten toe te lichten.

Artikel 43

Beslissingen

1. De Raad beslist binnen 90 dagen na ontvangst van het beroepschrift.
2. De beslissing van de Raad vindt plaats bij meerderheid van stemmen. Zijn er meer dan twee verschillende gevoelens uitgebracht, dan wordt beslist in de zin, die het meest overeenkomt met het gevoel van de meerderheid.
3. De beslissing van de Raad is met redenen omkleed. Zij vermeldt de dag, waarop zij wordt vastgesteld en wordt door de voorzitter en secretaris ondertekend.
4. Afschrift van het besluit wordt door de secretaris, bij aangetekende brief aan de belanghebbende en aan de desbetreffende districtsinspecteur gezonden.

Hoofdstuk VI

Strafrechtelijke bepalingen

Artikel 44

1. De bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.
2. Met gevangenisstraf van ten hoogste 10 (tien) maanden of een geldboete van ten hoogste 2000 (tweeduizend) Surinaamse dollars wordt gestraft, degene die:
 - a. ingevolge deze wet verplicht is tot het verstrekken van inlichtingen of gegevens en deze niet, onjuist of onvolledig verstrekt;
 - b. ingevolge deze wet verplicht is tot het voor raadpleging beschikbaar stellen van boeken, bescheiden, andere gegevensdragers of de inhoud daarvan en die geen, valse of vervalste gegevensdragers, voor raadpleging beschikbaar stelt, dan wel de inhoud daarvan niet, in valse of vervalste vorm voor dit doel beschikbaar stelt; een en ander, indien daarvan het gevolg zou kunnen zijn dat te weinig belasting zou worden ingevorderd.
3. Degene die één van de in lid 2 van dit artikel omschreven feiten opzettelijk begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of een geldboete van ten hoogste 5000 (vijfduizend) Surinaamse dollars.

Artikel 45

Degene, die volgens deze wet tot aangifte verplicht is, doch niet aan deze verplichting voldoet, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste 3000 (drieduizend) Surinaamse Dollars; voor de toepassing van dit artikel wordt het niet tijdig doen van aangifte beschouwd als het niet doen van bedoelde aangifte.

Hoofdstuk VII

Slotbepalingen

Artikel 46

1. Deze wet kan worden aangehaald als “Algemene Wet districtsbelastingen”.
2. De minister van Regionale Ontwikkeling is belast met de uitvoering van deze wet.

3. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
4. Zij treedt hetzij in haar geheel, hetzij bij gedeelten op (het) de door de President te bepalen tijdstip(pen) in werking.

Gegeven te Paramaribo, de

R.R. VENETIAAN

WET van
houdende regels betreffende de invoering,
heffing en invordering van districtsbelastingen
(Algemene Wet Districtsbelastingen).

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. ALGEMEEN

In 1989 trad de Wet op Regionale Organen (SB 1989 no.44) in werking. Het doel van die wettelijke regeling was om, met in achtneming van de desbetreffende grondwettelijke bepalingen de inrichting en bevoegdheden van de regionale organen zodanig te regelen dat deze met een zekere mate van zelfstandigheid binnen het nationale beleidskader kunnen functioneren. Daarmede werd wettelijk de basis gelegd voor regionale decentralisatie.

Op district niveau zijn regionale organen de Districtsraad waaraan de regelgeving en het bestuur van de huishouding van het district wordt overgelaten en het Districtsbestuur dat als uitvoerend orgaan van het district belast is met het dagelijks bestuur van het district. Teneinde praktische inhoud aan de decentralisatie te geven is aan de Districtsraad onder andere de bevoegdheid gegeven om bij districtsverordening bestemmingsheffingen in te voeren.

De regionale organen kregen eveneens de bevoegdheden tot het opstellen van eigen begrotingen en tot het verwerven van eigen inkomsten voor de levering van eenvoudige diensten aan de plaatselijke gemeenschap, zoals onderhoud van tertiaire zandwegen, ontwatering, vuilophaal en openbare markten.

Hoewel de Wet Regionale Organen al jaren in werking is, is er nog geen sprake van zelfstandig functionerende administratief bestuurlijke regionale organen. De Regering heeft in samenwerking met de Inter-American Development Bank in de periode vanaf 2002 in het kader van het Decentralization and local Government Strengthening Program de operationalisering van de regionale decentralisatie voorbereid. In eerste instantie zal deze decentralisatie beperkt zijn tot aspecten van financiële en fiscale

autonomie. Het onderhavige wetsvoorstel beoogt te voorzien in de wettelijke grondslag voor de fiscale verzelfstandiging van de districten.

Belastingen mogen slechts worden geheven uit kracht van de wet. De belastingdruk, de tarieven, de vrijstellingen en de waarborgen voor belastingplichtigen dienen bij wet te worden geregeld. De wettelijke grondslag voor districtbelastingen in het onderhavige wetsontwerp is uniform een raamwerk van algemene voorzieningen dat door de districten bij districtsverordening middels specifieke voorzieningen zal moeten worden ingevuld. Het uniforme raamwerk heeft betrekking op de volgende onderwerpen:

1. de wettelijke grondslag van de districtbelastingen.
2. de elementen van het stelsel van de districtbelastingen.
3. voorwaarden waaraan de districtbelastingen moeten voldoen.
4. inhoudelijke regels van elke belasting worden in beginsel bij districtsverordening geregeld, maar deze wet voorziet in een aantal specifieke zaken zijn waarvan de wetgever vindt dat ze voor alle districten uniform moeten gelden.
5. regels ten aanzien van de heffing.
6. regels ten aanzien van de invordering.

B. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit artikel geeft aan wat deze wet regelt namelijk de invoering, de heffing en de invordering van districtbelastingen. Het toepassingsgebied van de wet, namelijk alle districten in Suriname is in lid 2 van dit artikel vermeld.

Artikel 2

Voor de definitie van 'district' wordt verwezen naar het "Decreet Districtenindeling 1983" (S.B.1983 No. 24).

Artikel 3

Elk district heeft een belastingkantoor (lid 1) dat belast is met de heffing en invordering van de districtbelastingen en de administratie daarvan (lid 2). Als een logische organisatorische maatregel wordt de administratieve verantwoordelijkheid van het

belastingkantoor gelegd bij de districtsadministrateur (lid 3). Met het woord 'afzonderlijk' in lid 4 wordt tot uitdrukking gebracht dat de functies van districtsinspecteur, de districtsontvanger en de districtsdeurwaarder niet in een persoon mogen worden verenigd.

Artikel 4

Deze bepaling verwoordt het beginsel van artikel 155 van de Grondwet dat alle belastingen een wettelijke grondslag dienen te hebben.

Uitgangspunt is dat alle districtbelastingen in de wet hun wettelijke grondslag hebben. Daarom is in artikel 7 een regeling opgenomen betreffende een heffing op waardevermeerdering hoewel de huidige Wet Regionale Organen in artikel 38 daarvoor reeds een wettelijke aanknopng biedt.

Artikel 5

Dit artikel vermeldt de essentialia van een districtsbelastingverordening. Een belangrijk element is met het oog op het voorkomen van discriminatie op het stuk van de belastingen de definiëring van belastingplichtigen.

Belastingen op inkomen, winst en vermogen zijn in lid 2 als districtsbelastingen uigesloten. Belangrijke overwegingen die daartoe hebben geleid zijn behoud als bron van belastinginkomen van de centrale overheid en het belang van nationale uniformiteit van de heffing.

Artikel 6

Dit artikel biedt de districten de mogelijkheid om bij districtsverordening de heffing op het genot van gebouwen in te voeren, te heffen en invorderen. Het voorwerp van deze heffing is een gebouw en niet de grond. De waarde van de grond wordt niet in de heffingsgrondslag betrokken. Deze heffing wordt geheven op basis van een (eventueel naar oppervlakte gedifferentieerd) vast tarief per m². Deze heffing wordt bij aangifte geheven.

Artikel 7

Dit artikel regelt doel en onderwerp van de heffing op waardevermeerdering (lid 1). Het doel is om personen die een onevenredig grote waardevermeerdering genieten ten gevolge van de totstandkoming van publieke voorzieningen middels een heffing een

deel daarvan aan de gemeenschap terug te geven. Het onderwerp is de waardevermeerdering van een zakelijk recht. Persoonlijke rechten zoals huur en gebruik zijn geen onderwerp van deze heffing. De opsomming in lid 2 van voorzieningen die tot de heffing aanleiding kunnen geven is limitatief. Lid 3 bepaalt dat de heffing bij aanslag geschiedt.

Artikel 8

De districtsbelasting op openbare gemakkelikheden komt in de plaats van de belasting op publieke gemakkelikheden, welke thans geregeld is in Wet tot heffing en invordering ener belasting op publieke gemakkelikheden (G.B.1917 No.16, geldende tekst G.B.1949 No.146, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B.1984 No.32).

Artikel 9

In dit artikel is geregeld dat de districten rechten mogen heffen op het gebruik van eigendommen van overheid of district (sub a) en op het genot van diensten die het district verleent (sub b). Tot de eerste categorie behoren rechten die verschuldigd zijn wegens het gebruik van marktruimte of van ruimte voor het begraven. Uit de wettekst blijkt dat het niet noodzakelijk is dat het district eigenaar van de betreffende voorzieningen is. Beheer en onderhoud is voldoende en het is niet noodzakelijk dat het district het beheer of onderhoud zelf uitvoert, mits het maar voor rekening van het district gebeurt.

Tot de tweede categorie moeten worden gerekend rechten die verschuldigd zijn wegens het verlenen van vergunningen en recognitie voor het genot van openbare wegen voor bijzondere doeleinden zoals voor de aanleg van stoepen, balkons en luifels.

Artikel 10

Krachtens dit artikel krijgen de districten wettelijk de bevoegdheid om boetes op te leggen terzake van het overtreden van de Zondagsrustwet (G.B. 1908 no. 42, geldende tekst G.B. 1944 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 no. 6) en de Wet op drankhuizen en huizen van openbare gemakkelikheden (G.B. 1872 no. 1, geldende tekst G.B. 1944 no. 64, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1947 no. 71).

Artikel 11

De bedoeling van deze bepaling is, om de Regering, indien het uit een oogpunt van uniformiteit of anderszins wenselijk is nadere regels te geven omtrent (de inhoud van) de districtsbelastingen, de mogelijkheid te geven om dit bij staatsbesluit te doen.

Artikelen 12

Een districtsinspecteur wordt door de districtsraad belast met de heffing van de districtsbelastingen (artikel 12). De taken en bevoegdheden van de districtsinspecteur zijn in diverse artikelen in deze wet opgenomen.

Artikel 13

Dit artikel regelt de verplichting van een ieder, die vermoed wordt belastingplichtig te zijn, om aangifte te doen indien daartoe door de inspecteur uitgenodigd. Regels omtrent de wijze van uitnodiging, de wijze van invulling en de wijze van inlevering van de aangifte worden bij districtsverordening vastgesteld.

Artikel 19

In dit artikel wordt de mogelijkheid gecreëerd voor de aangeslagene om tegen een opgelegde aanslag bij de inspecteur bezwaar aan te tekenen. De bepaling voorziet in het recht van betrokkene om zijn bezwaar toe te lichten en in de verplichting van de inspecteur om binnen een voorgeschreven periode een met redenen omklede uitspraak op het bezwaarschrift te doen.

Artikel 22

De bedoeling van deze bepaling is, om de Regering, indien het uit een oogpunt van uniformiteit of anderszins wenselijk is nadere regels te geven omtrent de heffing van de districtsbelastingen, de mogelijkheid te geven om dit bij staatsbesluit te doen.

Artikel 23

De districtsambtenaar belast met de invordering van de districtsbelastingen krijgt naast de bevoegdheden uit deze wet ook de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling, zoals bijvoorbeeld artikel 1362 van het Burgerlijk Wetboek (beroep op benadeling als schuldeiser). De ontvanger krijgt ook de

bevoegdheid om als zodanig in rechte op te treden in alle rechtsgedingen voortvloeiende uit de uitoefening van zijn taak.

Artikel 24

In dit artikel wordt aangegeven hoe de toerekening van de betalingen geschiedt. Eerst de kosten dan de rente en als laatst de aanslag.

Artikel 27

Er zijn belangrijke uitzonderingen in dit artikel opgenomen (bij faillissement van de belastingschuldige en in een aantal andere gevallen (sub a t/m h), waarbij de belasting terstond en tot het volle bedrag invorderbaar is.

Artikelen 28-32

In deze artikelen is de dwanginvordering geregeld. Bij verzuim van tijdige betaling van de belastingschuld wordt een aanmaning verzonden waarbij de belastingschuldige in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een bepaalde termijn alsnog aan zijn verplichting te voldoen. Volgt ook op de aanmaning geen betaling, dan kan de invordering geschieden bij dwangbevel. De betekening van het dwangbevel geschiedt overeenkomstig de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de betekening van dagvaardingen. Het dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden ten uitvoer gelegd.

De belastingplichtige kan binnen 14 dagen tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel in verzet komen bij de rechter en daarop zijn de regels van titel 1 afdeling 6 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing. Het verzet heeft schorsende werking.

Artikel 35

De districtsinspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden schriftelijk, voor een bepaalde tijd, uitstel van betaling verlenen. Uitstel kan bijvoorbeeld worden verleend als er tegen een aanslag bezwaar of beroep is aangetekend, of als de belastingschuldige in financiële problemen verkeert.

Artikel 37

In geval van buitengewoon bezwaar kan de districtsontvanger krachtens regels welke door de Districtsraad bij districtsverordening zijn vastgesteld geheel of gedeeltelijke kwijtschelding verlenen. Het gaat hier niet om de hoogte van de belastingschuld maar om het feit dat de belastingplichtige nu en in de nabije toekomst zijn belastingschuld niet kan voldoen.

De betreffende bepalingen zullen in de betreffende districtsbelastingverordeningen voor elke belasting dienen te worden vermeld. Bij zowel normering als toepassing van voorschriften zullen rekening dienen te houden met onder meer beginselen van gelijkheid, rechtszekerheid en zorgvuldigheid.

Artikel 40

De wet stelt in artikel 40 een Raad van Beroep in die kennis neemt van alle gevallen waarin beroep wordt aangetekend tegen een aanslag van een inspecteur belast met de heffing van districtsbelastingen. Om redenen van doelmatigheid en efficiëntie is de voorkeur gegeven aan een college met landelijke bevoegdheid boven een speciale raad van beroep voor elk district.

Artikelen 41 en 42

De regels van artikel 41 betreffende de samenstelling van de Kamer van de Raad van beroep die in een specifiek geval van het beroep kennis neemt en artikel 42 met betrekking tot de procedure waarborgen dat personen die een functie hebben in het desbetreffende district geen deel van die kamer kunnen uitmaken.

Paramaribo, de

R.R. VENETIAAN